

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
יהודה בן יעקב משבטי קה
הגה"ק רבי יצחק מפוזנא זצ"ל
הגאון רבי שמואל ב"ר משה סופר זצ"ל
הרה"ק רבי אברהם בהרה"ק ר' צבי הירש לנדמן זצ"ל
הרה"ק רבי אהרן משה בהרה"ק ר' ישכר פערטשע לייפער זצ"ל

רבינו עובדיה מברטנורא

משנה ה'

היה עומד חוץ לתנור - שהתנור מפסיק
בינו לבתל, וחלון בכותל ובו הלגין של מי
חטאת.

והעבירו על פי התנור - שכל תנוריהן פיהן
למעלה.

רבי עקיבא מטמא - דסבר קלוטה כמי
שהונחה דמיא ובשעה שעבירו על פי
התנור הרי היא כאילו הניחו בתוכו
ונטמא.

וחכמים מטהרין - סברי לא אמרינן קלוטה
כמי שהונחה דמי. והלכה כחכמים.

ובידו כלי ריקם - דלא בעינא והניח במקום
טהור אלא באפר הפרה ובמים המקודשין
על ידי האפר.

הָיָה אָדָם הַטְּהוֹר לַחֲטָאת עוֹמֵד חוּץ לַתְּנוּר וְלֹא עַל גְּבִי כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנוּ בַּמִּשְׁנָה הַקּוֹדֶמֶת,
וְהַמְדוּבָר שֶׁהַתְּנוּר עוֹמֵד בֵּין הָאָדָם וְהַחֲלוֹן, וְעַל אֲדָן הַחֲלוֹן מוֹנֵחַ לַגִּין עִם מִי חֲטָאת וּפְשֵׁט
וְשִׁלַּח הָאָדָם יָדוֹ לַחֲלוֹן, וְנָטַל אֶת הַלְּגִין שֶׁל מִי הַחֲטָאת מֵהַחֲלוֹן וְהֶעֱבִירוֹ עַל גְּבִי
הַתְּנוּר כְּשֶׁהֵבִיא אֶת הַלְּגִין אֵלָיו מֵהַחֲלוֹן - רַבִּי יַעֲקֹבָא - מְטַמֵּא אֶת הַמַּיִם הַמְּקוּדָשִׁים
עִם הָאֵפֶר שֶׁבַלְגִין, לְפִי שֶׁהוֹלֵךְ הוּא לְשִׁיטְתוֹ כְּמוֹ שֶׁהִזְכַּרְנוּ בַּמִּשְׁנָה הַקּוֹדֶמֶת שִׁקְלוּטָה כְּמִי
שֶׁהוֹנְחָה דַּמְיָ (דְּבַר הַקְּלוּט בְּאוֹוִיר נִחְשָׁב כְּאִילוֹ מוֹנֵחַ הוּא עַל הָאֵרֶץ), לְפִיכֵךְ בְּשֶׁעָה שֶׁהֶעֱבִיר אֶת
הַלְּגִין מֵעַל הַתְּנוּר, הָרִי זֶה נִחְשָׁב כְּאִילוֹ הוֹנֵחַ הַלְּגִין עַל גְּבִי הַתְּנוּר, וְנִטְמָאוּ הַמַּיִם שֶׁבְּתוֹכוֹ,
וְחֻכְמַיִם - מְטַהְרִין לְפִי שֶׁהֵם אֵינֵם סוֹבְרִים קְלוּטָה כְּמִי שֶׁהוֹנְחָה דַּמְיָ. אֲבָל עוֹמֵד
הוּא הָאָדָם הַטְּהוֹר לַחֲטָאת עַל גְּבִי תְּנוּר, וּבִידוֹ וּמוֹתֵר לוֹ לְהַחֲזִיק כְּלִי רִיקָן
הַטְּהוֹר לַחֲטָאת, וּבְמַיִם שְׂאִינָן מְקֻדָּשִׁין אוֹ כְּלִי מְלֵא מַיִם שֶׁעֲדִיין אֵינֵם מְקוּדָשִׁים,
לְפִי שֶׁלֹּא נֹאמַר 'וְהֵנִיחַ בַּמָּקוֹם טְהוֹר' אֲלֵא לְגַבִּי אֵפֶר פְּרַה אֲדוּמָה וְכֵן לְגַבִּי מַיִם שֶׁהֵם כֶּבֶר
מְקוּדָשִׁים בְּאֵפֶר פְּרַה אֲדוּמָה, אֲבָל כְּלִי רִיק מְיוּעָד לְמִי חֲטָאת, אוֹ כְּלִי עִם מַיִם שְׂאִינֵם
מְקוּדָשִׁים, מוֹתֵר לוֹ לְהֵנִיחַ אֵפִילוֹ בַּמָּקוֹם שְׂאִינָן טְהוֹר.

משנה ו'

לְגִין שֶׁל חֲטָאת כִּד שִׁישׁ בּוֹ מִי חֲטָאת שְׁנֵגַע בְּשֵׁל קֹדֶשׁ בְּלִגִין טְהוֹרִים לְקוֹדֶשׁ
וְשֵׁל תְּרוּמָה אוֹ שְׁנֵגַע בְּלִגִין הַטְּהוֹרִים לְתְּרוּמָה, אִזִּי שֵׁל חֲטָאת - טְמֵא הַלְּגִין
שֶׁל חֲטָאת נִטְמָא, לְפִי שֶׁכֻּלָּם הַטְּהוֹרִים לְתְּרוּמָה וְלְקוֹדֶשׁ טְמֵאִים הֵם לְגַבִּי חֲטָאת,
וּמִטְמָאִים אֶת הַכֹּלִי שֶׁל מִי הַחֲטָאת בְּמַגַּע, וְשֵׁל קֹדֶשׁ וְשֵׁל תְּרוּמָה וְהַלְּגִין שֶׁל קוֹדֶשׁ
וְתְּרוּמָה - טְהוֹרִין אַע"פ שְׁנֵגַעוּ בְּלִגִין שֶׁל חֲטָאת שְׁנֵטְמָא, מִכֹּל מָקוֹם הֵם נִשְׂאָרִים
טְהוֹרִים כְּמוֹ שֶׁהָיוּ, יֵשׁ מְבֹאָרִים הַטַּעַם לְכַךְ שֶׁלְּפִי שֶׁהַלְּגִין שֶׁל חֲטָאת נִעֲשֶׂה רֵאשׁוֹן
לְטוּמָא, וְאִין כְּלִי מְקַבֵּל טוּמָא אֲלֵא מֵאֵב הַטוּמָא. הַמִּשְׁנָה מְבִיאָה מְקָרָה נוֹסֵף, אִם
שְׁנִיָּהּ בְּשֵׁתִי יָדָיו אָדָם הַטְּהוֹר לַחֲטָאת שֶׁהַחֲזִיק בִּידוֹ אֶחָת לְגִין שֶׁל חֲטָאת וּבִידוֹ
הַשְּׁנִיָּהּ הַחֲזִיק לְגִין שֶׁל קוֹדֶשׁ אוֹ שֶׁל תְּרוּמָה - שְׁנִיָּהּ טְמֵאִים הַלְּגִין שֶׁל חֲטָאת נִטְמָא,
לְפִי שֶׁהָאָדָם הַנוֹשֵׂא בִּידוֹ אֶחָת נִגַּע בִּידוֹ אֶחָת בְּכִלֵּי שְׂאִינָן טְהוֹר לַחֲטָאת וְנִטְמָא, שֶׁכֵּן
הַטְּהוֹר לַחֲטָאת שְׁנֵטְמָא יָדוֹ נִטְמָא כֹּל גּוֹפוֹ, וְהָרִי הוּא מְטַמֵּא אֶת הַלְּגִין שֶׁל חֲטָאת וְאֶת
מִי הַחֲטָאת שֶׁבְּתוֹכָהּ, וְהַלְּגִין שֶׁל קוֹדֶשׁ אוֹ שֶׁל תְּרוּמָה נִטְמָאִים, לְפִי שֶׁמִּי הַחֲטָאת חוֹזְרִים

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

רבינו עובדיה מברטנורא

של חטאת טמא—דקודש ותרומה טמאים הן אצל חטאת.

שניהם בשתי ידי— שנושא של חטאת בידו אחת ושל קודש או של תרומה ביד אחרת.

שניהן טמאים— של חטאת משום דנגע בשל תרומה בידו ונטמאו ידי נטמא גופו ומטמא מי חטאת, ושל תרומה טמא משום נושא מי חטאת.

בשני ניירות— ואף על פי שהאדם טמא משום נושא מי חטאת, מכל מקום התרומה טהורה דהא מפסיק נייר ואינו נוגע בתרומה בידו.

של חטאת בנייר ושל תרומה בידו שניהן טמאין— דכי נגע בידו בשל תרומה נטמא לחטאת.

ונייר דבשל חטאת אינו חוצץ, דאין מונין ראשון ושני לחטאת, ונטמא של חטאת, והאדם טמא משום נושא מי חטאת וטימא את של תרומה שנגע בו בידו. אבל של תרומה בנייר, חוצץ בו הנייר, ואע"ג דנגע בשל חטאת בידו שניהם טהורים, דאף על פי שהוא טמא משום נושא מי חטאת, מכל מקום אין מי חטאת חוזרים ומיטמאים בטומאה הבאה לאדם מחמת עצמן.

רבי יהושע אומר של חטאת טמא— רבי יהושע לטעמיה דאמר בתוספתא טהור לחטאת שהסיט את המפתח שהוא טהור לתרומה, טמא. שמא ישכח ויסיט את הדבר הטמא. והבא נמי אפילו בשני ניירות טמא, דמה שהוא נושא את התרומה אף על פי שאינו נוגע בה הוי מדף לחטאת. ואין הלכה כרבי יהושע.

היו נתונים על גבי הארץ ונגע בהם— שנתן ידו אחת על של חטאת וידו אחת על של קודש או של תרומה.

של חטאת טמא— דנטמא האדם בלגן של תרומה וטימא את של חטאת.

ושל קודש ושל תרומה טהורים— שהרי האדם טהור לקודש ולתרומה, דלא נגע במי חטאת אלא בלגן.

רבי יהושע מטמא— לטעמיה דאמר טהור לחטאת שהסיט את המפתח שהוא טהור לתרומה, טמא. ולית הלכתא כוותיה.

ומטמאים את האדם הנושא אותם, שכל הטמא לחטאת - מי חטאת מטמאים אותו במשא, וכבר למדנו במסכת כלים (א, ב) שהנושא מי חטאת (שלא לצורך הזאה) מטמא בגדים וכלים שנוגע בהם בשעה שהוא נושא את מי החטאת, לפיכך הוא מטמא את הלגין של קודש/תרומה שבידו. **שְׁנֵיהֶם בְּשְׁנֵי יָדָיו** ואם היו שתי הלגין שהחזיק בשתי ידיו עטופים בנייר - **שְׁנֵיהֶם טְהוּרִים** שהואיל והנייר מפריד בין הכלי ובין היד, לא נטמא האדם לחטאת מחמת מגעו בכלי שאינו טהור לחטאת, והוא נשאר טהור כמו שהיה, ואע"פ שהאדם נטמא לתרומה ולקודש משום שנושא מי חטאת, מכל מקום הלגין של קודש/תרומה טהורים, הואיל ואינו נוגע בהם ממש משום שהם עטופים בנייר. **שֶׁל חֲטָאת בְּנֵיר** ואם היה הלגין של חטאת עטוף בנייר, **וְשֶׁל תְּרוּמָה** ואת הלגין של תרומה החזיק **בְּיָדוֹ** ללא נייר, והוא הדין אם היה מחזיק כלי לקודש, אלא שמשנתנו קיצרה בלשונה - **שְׁנֵיהֶן טְמֵאִין** לפי שהאדם נטמא לחטאת בכלי של תרומה שמחזיק בידו, ומטמא את מי החטאת במשא, אע"פ שאינו נוגע ממש בלגין של חטאת משום שהם עטופים בנייר, וחוזרים מי החטאת הטמאים ומטמאים את האדם הנושא אותם, וכיון שנוגע בכלי של תרומה בשעה שהוא נושא את מי החטאת, הרי הכלי נטמא (כמו שביארנו לעיל בענין 'שניהן בשתי ידי'). **שֶׁל תְּרוּמָה** ואם היה הלגין של תרומה עטוף **בְּנֵיר**, **וְשֶׁל חֲטָאת בְּיָדוֹ** ללא נייר - **שְׁנֵיהֶן טְהוּרִין** שהרי האדם לא נגע בכלי של תרומה משום הנייר המפריד בין ידו לכלי, ולא נטמא לחטאת, וכיוון שנשאר טהור לחטאת אין מי החטאת מטמאים אותו, לפיכך שני הכלים טהורים. **רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שְׁחֹלַק אֹמֵר**: הלגין **שֶׁל חֲטָאת - טְמֵא** ואפילו אם שניהם עטופים בנייר, טעמו של רבי יהושע הוא לפי שהוא סובר שאף כלי טהור הראוי להיטמא במת, נעשה מדף לחטאת ומטמא במגע ובהיסט (כמו שלמדנו במשנה א), ומכאן שהכלי של תרומה אע"פ שהוא עטוף בנייר מכל מקום מטמא את האדם הטהור לחטאת במשאו, ונמצא שהאדם מטמא את הלגין של חטאת במגע ובמשא, ברם הכלי של תרומה טהור, לפי שאינו נטמא אלא במגע, והרי לא נגע בו משום שהוא עטוף בנייר. **הָיוּ הַלְגִין נְתוּנִין מוֹנְחִים עַל גְּבֵי הָאָרֶץ וְנֹגַע בָּהֶם** היינו שנגע ביד אחת בלגין של חטאת ובידו השניה נגע בלגין של קודש/תרומה, **שֶׁל חֲטָאת - טְמֵא** לפי שהאדם נטמא לחטאת בנגיעתו בלגין של קודש/תרומה, וטימא את הלגין של חטאת, אולם הלגין **שֶׁל קֹדֶשׁ וְשֶׁל תְּרוּמָה - טְהוּרִים** לפי שמי החטאת לא טימאו את האדם, הואיל ולא נשאם, לפיכך אין הוא מטמא את הלגין של קודש/תרומה. **הֵסִיטָן** ואם הזיז את שני הלגין בידו אך לא נגע בהם, כגון שהיו מונחים שני הלגין על מדף, והקיש הטהור לחטאת על המדף וכתוצאה מכך התנועעו שני הכלים - **רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ - מְטֵמֵא** את הלגין של חטאת, שהולך הוא לשיטתו שכל כלי הראוי להיטמא במת הרי הוא נעשה מדף לחטאת ומטמא בהיסט (הכוונה ללגין של תרומה), לפיכך משהסיטו (את הלגין של תרומה) נטמא האדם לחטאת, וטימא בהיסט את הלגין של החטאת, **וְחֻכְמֵיהֶן - מְטֵהֶרִין** שלדעת חכמים אין הלגין של הקודש/תרומה נעשים מדף לחטאת, ואינם מטמאים את הטהור לחטאת בהיסט אלא בנגיעה, שכלי טהור אינו נעשה מדף לחטאת אלא אם כן הוא ראוי להיטמא במדרס, כמו שלמדנו במשנה א.